

C23 – CUL4

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

9 november 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over politieke omroepen en web-tv-projecten die in strijd zijn met de geldende mediadecreten	1
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de plannen van de VRT voor de radiozender Donna Dubbel	4
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over digitale televisie en de bescherming van de privacy	7

Waarnemend voorzitter: de heer Carl Decaluwe

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over politieke omroepen en web-tv-projecten die in strijd zijn met de geldende mediadecreten

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de afgelopen verkiezingen kreeg politieke reclame in beeld en geluid, of multimediaal digitaal, voor het eerst ruime aandacht in de pers. Het gaat dan hoofdzakelijk om multimediale, politieke toepassingen via het internet in een ip-omgeving.

Vooreerst wil ik stellen dat ik deze evolutie toejuich. Ik ben daar een absolute voorstander van. Maar in het kader van de gemeenteraadsverkiezingen is gebleken dat webtelevisie door politici en politieke partijen meer dan ooit gebruikt werd als een campagnemiddel en als een medium.

Ik geef twee voorbeelden die het meest crossmediale verhaal brengen. CD&V bracht de 'respect'-campagne. Het webtelevisiekanaal dat heel die campagne moest ondersteunen, was www.tvrespect.be, een website die vandaag nog steeds online is. Een camerateam, presentatrices, een productieploeg, kortom een volledige set van een traditioneel televisiekanaal, werkte mee aan een programma voor webtelevisie met dagelijkse reportages. Die reportages konden worden bekeken door een breed kijkerspubliek. Ik heb die programma's goed bekeken. Ze waren deftig gemaakt.

De website tvrespect.be werd ondersteund via advertenties in de kranten tussen de programmatie van de traditionele televisiezenders en de digitale kanalen. In de advertenties werd doorverwezen naar de website. *sp.a* lanceerde *gennez-tv*, dat pakken slechter was. Er waren nog heel wat andere voorbeelden.

– *De heer Dany Vandebossche treedt als voorzitter op.*

Mijnheer de minister, wat ik nu wil weten, is wat de wetgeving daarover zegt. Welke duidelijkheid kunnen we daarover creëren? U weet zeer goed wat in de Vlaamse mediadecreten is opgenomen over de omroepen, televisie enzovoort. We hebben het daar al een aantal keren over gehad in deze commissie. Als we een en

ander met elkaar in verband brengen, dan klopt er toch iets niet. U weet ook dat ik zeer actief ben op dat vlak.

Als we de decreten erbij nemen, kunnen we lezen dat onder 'omroep' valt "het oorspronkelijk uitzenden via elektronische communicatienetwerken, al dan niet in gecodeerde vorm, van radio- of televisieprogramma's, of van andere soorten programma's, bestemd voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan. Hieronder zijn ook de programma's begrepen die op individueel verzoek worden uitgezonden, ongeacht de techniek die voor de uitzending wordt gebruikt, met inbegrip van de punt-tot-punttechniek, en het overdragen van programma's tussen ondernemingen met het oog op het doorgeven ervan aan het publiek".

Bij de twee voorbeelden die ik heb aangegeven, werd voor het opslaan van de videobestanden YouTube gebruikt, een zeer populair en goedkoop middel om serverruimte voor dergelijke zaken te bekomen. Als de inhoud van al die decreten en omschrijvingen wordt toegepast op het project, dan is TVrespect de omroep en zijn de reportages 'respect in actie' het interactieve programma. Ze vallen volledig onder de voorwaarden van televisiediensten, omroepen enzovoort.

Dan komt natuurlijk de kat op de koord. In de decreten staat: "Eenieder kan, onder de voorwaarden van dit hoofdstuk, televisiediensten aanbieden, voor zover: (...) Onder televisiediensten zijn niet verstaan particuliere televisieomroepen die zich richten tot de gemeenschap in een lokaal zendgebied". Het punt daarbij is dat men geen politiek mandaat mag uitoefenen. Er staat ook: "De televisiediensten zijn onafhankelijk van een politieke partij."

Mijnheer de minister, nu kunnen we weer eens discussiëren wat een programma, een omroep, een televisiedienst enzovoort is. Ik heb de oefening gedaan. Ik heb de website van de Vlaamse Regulator voor de Media nogmaals aandachtig bekeken. Ik heb ook mijn eigen vonnis nauwgezet nagelezen. Het wordt gebruikt in de argumentatie van de VRM om op zijn website te omschrijven wat televisie, radiodiensten en zo meer zijn.

Als u dat projecteert, dan is er een probleem. Dat mag niet. En dat is de reden voor mijn vraag om uitleg. Ik ben er dus zelf een voorstander van dat dit allemaal mag. Daarover moet evenwel duidelijkheid worden gecreëerd. Ofwel worden de decreten letterlijk toegepast. De mensen van de VRM zeggen me trouwens dat ze niet anders kunnen. Ofwel moet een soort van tole-

rantie worden gecreëerd, via een omzendbrief of via een aanpassing van de teksten.

Het is overduidelijk dat politieke partijen en mandatarissen de facto geen webtelevisie kunnen en mogen aanbieden volgens een letterlijke toepassing van de Vlaamse mediadecreten, maar het wel doen. Ik vermoed dat ze in de politieke campagne van 2007 meer dan ooit van webtv zullen gebruikmaken. Vandaar mijn vragen aan de minister. Is de minister op de hoogte van de politieke webtelevisieprojecten? Is de minister van oordeel dat de definities en omschrijvingen van 'omroepen', 'programma's' en 'uitzendingen' in de Vlaamse mediadecreten niet zijn aangepast aan het huidige multimediale aanbod op het internet? Zo ja, welke maatregelen heeft de minister genomen om de Vlaamse mediadecreten aan te passen aan de explosieve groei en evolutie op het vlak van internettelevisie, podcasting, videocasting in een ip-based omgeving? Zo nee, werden er dan initiatieven genomen inzake de 'politieke webtv' naar aanleiding van de jongste gemeenteraadsverkiezingen? Is de minister van oordeel dat dergelijke 'nieuwe' multimediatoepassingen via het internet wel moeten worden toegestaan voor politieke mandatarissen en partijen en heeft de minister al initiatieven ontwikkeld om de vigerende decreetgeving hieromtrent aan te passen?

Vooruitlopend op het antwoord heb ik uw beleidsbrief al gelezen. Daarin besteedt u ook aandacht aan de veranderende omgeving. Ik merk dus dat u daarmee bezig bent. Het is mijn bekommernis dat er daarover duidelijkheid wordt gecreëerd. Vandaag is dat niet zo. Naar de letter weet ik wat er niet mag, maar het gebeurt wel. Hoe wordt dat aangepakt, en op welke manier?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb aandachtig naar de heer Verstrepen geluisterd. Ik denk dat hij een fundamentele denkfout maakt. Ik leg dat later nog uit. Voor deze nieuwe campagnetechniek heeft mijn partij onderzocht wat kan en wat niet kan. We bevinden ons dicht bij de grijze zone, en als men niet uitkijkt, zitten we in de zwarte zone. Onze toetsing aan de mediawetgeving leert ons dat TVrespect – andere initiatieven hebben we niet onderzocht – gewoon een videoblog is, niet meer of niet minder. We hebben onderzocht of we via dat kanaal live-uitzendingen kunnen aanbieden. Live-uitzendingen zouden juridische problemen opleveren. Als we dat zouden doen, dan is de denkoefening van de heer Verstrepen misschien correct. We doen dat evenwel niet, precies om de wetgeving te respecteren. TVrespect is een gewone videoblog, zoals www.escape.tv een commerciële weblog is.

Ons onderzoek was grondig. Als de heer Verstrepen in de problemen is gekomen, dan veronderstel ik dat dit het

gevolg was van het feit dat er bij hem live-uitzendingen aan te pas kwamen. In elk geval pleiten wij ervoor om misverstanden weg te nemen en er voor te zorgen dat in de toekomst ook livebeelden op een juridisch verantwoorde manier kunnen worden gebruikt.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Dit is een welles-nietesspelletje. Ik steun me op een uitspraak van de VRM. Daarin staat duidelijk wat een omroep is. Het zou me verbazen als u dat niet hebt opgemerkt. De VRM heeft het over "de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de redactionele verantwoordelijkheid draagt voor het verzorgen van programma's" in de zin van artikel 2, paragraaf 1 van het Mediadecreet. Onder "het verzorgen van programma's" wordt verstaan "het produceren, laten produceren of verwerven van programma's, het samenstellen van het programma-aanbod en het omroepen of laten omroepen ervan", met welke technieken ook. Het bijhouden van een weblog of een videoweblog is niet in alle gevallen te beschouwen als een omroep zoals bepaald in het Mediadecreet.

Verder stelt de VRM ook nog dit: "Of het om een omroep gaat, hangt af van de inhoud van het bestand." Of het om opvragen, downloaden of welke techniek of platform ook gaat: volgens het decreet is het een omroep. De tekst zegt niets over het al dan niet live uitzenden. Ik begrijp dat de heer Decaluwe TVrespect buiten die discussie wil houden. Ik beschuldig TVrespect van niets, maar het is volgens de decreten wel een omroep. En of er live wordt uitgezonden of niet, doet er niet toe. De heer Decaluwe heeft het over het vonnis over mijn activiteiten, maar dat gaat over internet en podcasting, en dus niet over live-uitzendingen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil de heer Verstrepen meedelen dat ik niet geacht ben op de hoogte te zijn van wat hij politieke websitetvprojecten noemt. De decreetgever heeft de VRM aangeduid om dat allemaal op te volgen en te beoordelen.

U stelt dat bepaalde politieke partijen het decreet overtreden. U zegt dat het "overduidelijk is dat politieke partijen en mandatarissen de facto geen webtelevisie kunnen en mogen aanbieden volgens de Vlaamse mediadecreten, maar het wel doen". Het is echter niet aan mij, maar aan de VRM om daarover een uitspraak te doen. Ik denk dat u de weg naar de VRM heel goed kent. Ik noteer dat er discussie is ontstaan tussen u en de heer Decaluwe over het al dan niet van toepassing zijn van het decreet op wat u de politieke webtelevisieprojecten noemt.

Waar het u om gaat, en dat blijkt ook uit uw vraag, is dat u mij een uitspraak wil ontlokken over de geldigheid en de houdbaarheid van de huidige mediadecreten in het licht van de evolutie van de mediatechnieken. In normale omstandigheden zou ik daar graag met u een debat over houden. U kent uw dossier immers meestal heel goed, maar ik zal dit nu niet doen omdat het niet gepast is. Het is niet gepast dat u die vraag nu stelt. U bent zelf immers betrokken partij. U hebt het zelf aangehaald. U bent veroordeeld door de VRM, uw vennootschap is veroordeeld door de VRM en u hebt beroep aangetekend bij de Raad van State. U hebt het recht om al uw rechten uit te putten, maar het is ongepast dat u als parlementslid van de minister een uitspraak tracht te ontlokken over de geldigheid en de houdbaarheid van de wetgeving die u vervolgens in een zaak waarin u persoonlijk betrokken bent kunt gebruiken. Dat is onoorbaar, non decet. De Raad van State zal daarover een uitspraak vellen, ik ga daar geen uitspraken over doen.

We zullen de zaak op het gepaste ogenblik bekijken. U hebt blijkbaar mijn beleidsbrief al gelezen. Ik kondig op pagina 48 aan dat ik de consistentie van de decreetgeving ga herbekijken. Ik zal dat doen naar aanleiding van de nieuwe richtlijn Televisie zonder grenzen, die ons tot aanpassingen zal nopen. Ze biedt een goede gelegenheid voor een update. Ik wil er nu niet op vooruitlopen, we gaan het grondig juridisch doornemen. Het zou onoorbaar zijn om er nu een uitspraak over te doen. Zelf ben ik jarenlang parlementslid geweest maar ik zou het nooit in mijn hoofd hebben gehaald om een vraag te stellen over de interpretatie van een wet die ik als advocaat in een zaak zou kunnen gebruiken, laat staan dat ik zelf betrokken partij zou zijn. Dat is onbetamelijk. Ik zal geen uitspraken doen die op een of andere manier in die procedure voor de Raad van State in uw voordeel of nadeel kunnen worden aangewend.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik druk even mijn verbazing uit. Ik heb hier nergens iets gevraagd over de radio of over mijn zaak. Ik heb iets gevraagd over webtelevisie. In de procedure waarin ik betrokken ben, komt webtelevisie niet voor. Dat heeft er niets mee te maken.

Minister Geert Bourgeois: Het gaat om dezelfde regels, u verwijst naar uw zaak. Het gaat over de betrokkenheid van politieke partijen.

De heer Jurgen Verstrepen: Het staat letterlijk op de website van de VRM, niet in het arrest. U kunt er naar surfen op pagina 1 van de site van de VRM – en ik heb de pagina er letterlijk afgehaald. Dit stuk staat niet onder mijn arrest. Op deze pagina dringt de VRM erop aan dat iedereen die in Vlaanderen iets onderneemt via het internet of zich met radio- of televisieomroepen via het net bezighoudt, zich in regel zou stellen. De pagina werd er in het najaar opgeplaatst. Ik heb ze er niet op gezet. Er

staat duidelijk in gestipuleerd dat men in geval van twijfel best alle formaliteiten vervult. Op basis daarvan heb ik deze vraag gesteld. Ik heb gezien dat tijdens de campagneperiode webtelevisie wordt toegepast. Het heeft zelfs niets met mijn zaak te maken.

Dat zou betekenen dat ik vanaf nu geen vraag meer mag stellen over interactieve toepassingen op het internet gebaseerd op deze decreten omdat u dan zult antwoorden dat ik betrokken partij ben.

Minister Geert Bourgeois: U hebt inderdaad de pagina copy/paste overgenomen. Ik heb ze uitgeprint. En inderdaad, de principes van radiodiensten en televisiediensten staan er in uitgelegd en u hebt ze letterlijk overgenomen in uw vraag. De VRM stipuleert voorts de voorwaarden voor radio- of televisiediensten want daarvoor gelden dezelfde principes. U citeert de televisiediensten maar bij radio staat in artikel 54, paragraaf 1, 3, dat: "de beheerders of bestuurders van de radiodienst geen politiek mandaat bekleden en geen beheerder zijn van een ander rechtspersoon die een radiodienst beheert". Wat de politieke gebondenheid betreft, zijn de principes dezelfde bij radio en televisie.

U mag alle vragen stellen. De voorzitter oordeelt over de ontvankelijkheid ervan en of u er een persoonlijk belang bij hebt of niet. Ik zeg alleen dat het niet past. Mocht een ander parlementslid daarover een vraag stellen, zou ik hetzelfde antwoorden. Het is voor de minister uiterst delicaat om over een zaak die sub judice is, een uitspraak te doen. Ik heb nog nooit de minister van Justitie een uitspraak horen doen over een zaak die betwist is en nog moet worden geïnterpreteerd. Dat gebeurt niet, althans niet als men de regels correct toepast. U kunt gerust allerlei vragen stellen over interactiviteit en ik ga er graag met u over in debat, maar u zult mij geen uitspraken ontlokken over de principes die nu in het decreet staan over radio- en televisiediensten met politieke betrokkenheid.

Ik herhaal het nog eens. Ik vind het niet gepast dat u die vraag stelt. U bent trouwens zo correct om het te zeggen. U zegt dat u werd veroordeeld en dat u in beroep bent gegaan. Als ik me niet vergis hebt u bij de uitspraak gezegd dat u de zaak desnoods tot in Straatsburg verder zet.

Laten we in het vervolg debatten voeren over alle mogelijke zaken. Dit vind ik echter een onoorbare en zeer delicate aangelegenheid. Wat ik hier ook zeg, zult u bij een volgende memorie voor de Raad van State gebruiken om te stellen dat dit de mening is van de minister van Media. Dit past niet.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Verstrepen, ik wil

het toch even hebben over TVrespect. We hebben die zaak juridisch bekeken. Er is een onderscheid tussen meldingsplicht en erkenningsplicht. Erkenning noch melding was noodzakelijk in dit geval. Dat is in elk geval de mening van eminente juristen die we hebben geraadpleegd. Indien we een ander advies hadden gekregen, hadden we ons daar zeker bij neergelegd. We hebben alles rustig bekeken. Of mevrouw Gennez dat heeft gedaan, weet ik niet.

De heer Jurgen Verstrepen: Dat is nu juist het punt. Als we de decreten letterlijk toepassen, dan mag er op dat vlak zeer weinig worden gedaan op het internet. Daar moet men zelfs geen mediaspecialisten voor inhuren.

Als heel die discussie dan wordt afgeremd omdat er een zaak lopende is waarbij iemand betrokken partij is, dan neem ik daar akte van. Ik zal dan iemand anders de vragen laten stellen.

Het gaat verder dan dat. Het gaat zelfs niet over mijn zaak. Of ik die nu win of niet, daar lig ik niet wakker van. Het gaat om een duidelijke regelgeving op dat vlak. Als ik dan hoor dat daar geen uitspraken over worden gedaan, dan maak ik daaruit op dat alles is toegelaten.

De voorzitter: Ik heb de vraag aanvaard omdat ik de opportuniteit om ze te stellen aan uw wijsheid heb overgelaten. Ik kon ze niet zo maar afwijzen. Uit de vraag die werd ingediend, kon ik moeilijk opmaken dat het om een persoonlijk geval ging. Wat mij betreft, kunt u zelfs een nieuwe poging wagen.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de plannen van de VRT voor de radiozender Donna Dubbel

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op de website vrtnieuwsnet.be konden we op 30 oktober lezen: “Donna zendt 24 uur per dag Clouseau uit. Radio Donna lanceert vanaf 2 november een maand lang Donna Dubbel, een digitale radiozender die volledig in het teken staat van Clouseau. November is uitgeroepen tot Clouseaumaand bij Donna. Met allerlei acties wil de hitradio de luisteraars warm maken voor de concertreeks ‘Clouseau in ’t dubbel’, die op 1 december start in het Sportpaleis in Antwerpen.” Ik merk daarbij op dat vandaag in de krant stond dat de con-

certreeks een succes zal zijn. De zaal is bijna uitverkocht.

Op de site staat verder: “De webradio Donna Dubbel zendt 24 uur per dag uit en is alleen te beluisteren via de VRT-radiospeler op de website van Donna”. Op Donna Dubbel – een radiospeler die ik overigens bij iedereen kan aanbevelen omdat men op een zeer comfortabele manier toegang heeft tot internetradio – hoort de luisteraar naast muziek van Clouseau ook een interview met Koen en Kris Wauters en BV’s die vertellen wat ze van de groep vinden. De webradio stopt met uitzenden op 1 december. Naast een webradio komt er ook een website die volledig gewijd is aan Clouseau, www.donnadubbel.be. Daar vinden de fans exclusieve foto’s, downloads, concertinfo. De gebroeders Wauters houden er ook een weblog bij.

Het bericht roept vragen op, vooral over de kosten. Indien de VRT voor Donna Dubbel een overeenkomst heeft met bijvoorbeeld een platenmaatschappij en daar financieel voordeel bij doet, dan is dat misschien geen probleem voor sommigen, maar voor anderen dan weer wel. De belastingbetaler moet er niet voor opdraaien. Er komen geen middelen uit de dotatie. De opbrengsten kunnen worden gebruikt om andere radio te maken.

Zoals u weet, heb ik er zelf geen probleem mee dat de VRT nieuwe inkomsten aanboort om radio te maken. Als echter blijkt dat Donna Dubbel op kosten van de belastingbetaler wordt gemaakt, het de VRT dus niks opbrengt en de facto een reclamemachine is voor de concerten en platen van Clouseau, dan is er toch een probleem.

Mijnheer de minister, ik heb veel sympathie voor Donna, voor Clouseau en de fans van die groep. Toch heb ik enkele vragen. Is wat Donna hier doet, niet erg eenzijdig: een webradio wordt voltijds gewijd aan één groep? Zelfs Mozart, wiens nazaten al lang geen auteursrechten meer trekken, heeft dit plezier niet mogen kennen. En ik weet hoezeer de heer Verstrepen gehecht is aan Klara. Is dit geen commerciële actie op kosten van de belastingsbetaler ten bate van Clouseau, de platenfirma en de concertreeksorganisator? Kan dat zomaar? Of brengt Donna Dubbel – radio en website – integendeel geld op voor de VRT? Ten gronde, mag de VRT een extra themazender lanceren op basis van de huidige en de toekomstige beheersovereenkomst?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega’s, ik heb voor het antwoord op deze vraag contact opgenomen met de VRT. De zender zond me het volgende antwoord: “Donna Dubbel is een 3 uur durend programma dat in lus wordt gestreamd, enkel

op de internetspeler. Het aangeboden programma werd eerst uitgezonden via de klassieke Donna op 1 november 2006 tussen 9 en 12. Een radiostation doet geregeld stunts en acties, en niet enkel rond Clouseau. Dankzij telkens weer nieuwe stunts en acties haalt een station mediabelangstelling, wat de bedoeling is.”

Mijnheer Caron, blijkbaar is dat ook gelukt, aangezien u er ook al aandacht voor hebt. Donna doet ongeveer 25 acties per jaar rond verschillende artiesten. De ene keer is dat een webradio, een andere keer kan een luisteraar slapen in het bed waarin Robbie Williams de vorige nacht geslapen heeft, kan hij of zij een showcase met Axelle Red meemaken, kan hij of zij naar een concert van de Black Eyed Peas in Chicago.

Niet alleen Donna doet dergelijke acties. Naar aanleiding van het Mozartjaar werd er op Klara een hele week lang Mozart gedraaid.

In verband met de concertreeks rond Clouseau is een ruilovereenkomst gesloten, waarbij Donna meegaat in hun communicatie en vice versa, dit is contractueel afgesproken en binnen het wettelijke kader.

De te betalen rechten voor de internetspeler (inclusief derhalve dit project) zijn vervat in de omvattende overeenkomsten die de VRT met de beheersvennootschappen heeft gesloten.

De internetspeler heeft aan de VRT geen inzet van extra mensen of middelen gekost. De enige kost was de registratie van de domeinnaam ‘donnadubbel’, te weten 30 euro. De mediaweerklink heeft deze investering vandaag al meer dan verantwoord.

Donna Dubbel brengt geen geld op voor de VRT, wel visibiliteit. En die visibiliteit draagt blijkbaar tot in het parlement.

Dit is geen themazender. Het gaat zoals vermeld om de herhaling in lus van een eerder door Donna uitgezonden programma gedurende een korte tijdspanne.

Mijnheer Caron, mijns inziens is dit inderdaad geen nieuwe themazender aangezien dit een tijdelijk gegeven is. Het hier gaat om een herhaling in lus van iets wat al eerder werd uitgezonden. Daarenboven wordt het programma uitsluitend via het internet uitgezonden. De gedelegeerd bestuurder is volgens artikel 13 van de mediadecreten autonoom bevoegd voor het vaststellen van het programma-aanbod en het uitzendschema. De ruilovereenkomst die hierover gesloten is, valt dan ook onder de merchandising en nevenactiviteiten die de VRT mag uitvoeren en moet voldoen aan de voorwaarden die daarover bepaald worden in artikel 8 van de mediadecreten. Ik zal dat artikel hier niet citeren. U kent het.

Er moet een kader voor worden opgemaakt. Het wordt

op dit moment voorbereid door de VRT. Het zal gefaseerd aan de raad van bestuur worden voorgelegd. Merchandising- en nevenactiviteiten worden door de huidige beheersovereenkomst niet verboden. In de volgende beheersovereenkomst wordt hierover een en ander expliciet vermeld in artikel 38 met betrekking tot de line extensions.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik heb geen probleem met de voorwaarden die u aanhaalt. We kunnen ons wel afvragen of het niet gepast zou zijn dat een publieke omroep enige terughoudendheid aan de dag legt. Ik laat dat in het midden. De vraag is of het kan dat rond één groep een dergelijke commerciële campagne wordt gevoerd. Ik ben het met u eens dat het visibiliteit oplevert. De zaak dringt zelfs door tot in dit forum.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik wil de heer Caron bedanken. Hij weet dat ik een liefhebber ben van Klara, maar niet alleen van die zender. De mensen zouden me anders nog als een oude ‘seut’ beschouwen.

Mijnheer de minister, ik heb net uw antwoord beluisterd. Ik wil hier duidelijk stellen dat daarin warm en koud wordt geblazen. Er is een tegenstelling. In de letterlijke betekenis van ‘in loop streaming’ via een kanaal via internet wordt dit omschreven als een omroep. Ik vind het dan vreemd daarnet te horen te krijgen dat het plotseling niet om een omroep gaat.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Caron, ik heb het antwoord van de VRT gebracht. Ik heb het niet gehad over de visibiliteit. Ik heb er ook aan toegevoegd dat het volgens mij geen themakanaal is. Mijnheer Verstrepen, ik weet niet op welke uitspraken u alludeert. U hebt het over een omroep, wat nog iets anders is dan een themakanaal. In dit geval wordt een programma van 3 uur in lus heruitgezonden. Als u vindt dat dit een overtreding is, weet u tot wie u zich moet wenden.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb dat niet gezegd.

Minister Geert Bourgeois: U wijst op een zogenaamde tegenstrijdigheid. Ik kan dat hier niet beoordelen. Ik weet niet naar welke uitspraak u verwijst.

Mijnheer Caron, ik heb u gezegd dat we in het decreet en in de beheersovereenkomst nadere regels hebben omschreven. We hebben gezegd dat we de autonomie van de VRT zullen respecteren. We geven daarbij een rol aan de raad van bestuur van de VRT. Als u me nu

vraagt om verder te gaan en instructies te geven, dan antwoord ik u dat dit een uiterst moeilijke oefening is. Om de week, om de veertien dagen zijn er wel opmerkingen.

We hebben gezegd dat er reclame mag worden uitgezonden, dat er nevenactiviteiten mogen worden georganiseerd. De raad van bestuur en de gedelegeerd bestuurder moeten wel een kader vastleggen. Binnen dat kader moet de omroep dan opereren. Ik hoop dat dit ook gebeurt. De raad wilde dat niet met het vorige management. Nu wordt daar werk van gemaakt. Ik reken er op dat het nu tot stand komt. Ik heb er zelf niets mee te maken. Als ik het goed heb, zullen we daarover een mededeling ontvangen. Ik wil het daarbij houden.

Voor de rest gaat het om beschouwingen over het karakter van de radio. Daarover bestaan diverse opinies. Er is een decretaal kader en er is een beheersovereenkomst. Daarin bepalen we wat de VRT aan nevenactiviteiten en aan merchandising mag doen. Ik neem aan dat in de toekomst dergelijke zaken binnen een kader worden opgelost en dat het management en de VRT hun autonomie kunnen uitoefenen zoals het hoort.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb aandachtig naar de minister geluisterd. Ik heb een vraag. Het gebruik van de internetradiospeler van de VRT is een mooie format als basis voor een discussie over wat een radiozender is, en wat niet. Via de radiospieler wordt een menu van verschillende soorten van media aangeboden: een looping streaming, een streaming van een live-uitzending en een downloadbare podcasting. Kan men op basis van deze format niet aan een definitie werken van wat een omroep is? Als we hierover geen duidelijkheid scheppen, dan blijven we met discussies zitten, bijvoorbeeld op het ogenblik dat de VRT nieuwe producten ontwikkelt binnen het frame van de radiospieler.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik wil het nog even hebben over het kader waar de minister naar verwijst: over artikel 8, de merchandising en de nevenactiviteiten. Ik wil zeker niet ingrijpen of de programmakeuzen inperken. Toch wil ik de aandacht vestigen op het feit dat dit soort van activiteiten een financieel aspect heeft – voor de concertorganisator en voor de VRT. Ik wil best geloven dat het slechts 30 euro kost om de websitedomeinnaam te deponeren. Ik neem evenwel aan dat het maken van het programma geld kost. Het is mogelijk dat dit met middelen voor de reguliere activiteiten wordt betaald. Toch vind ik dat men hier al te gemakkelijk over gaat.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Al in de vorige beheers-

overeenkomst is de VRT opgedragen om de nieuwe technologieën te exploreren en te gebruiken. In de huidige beheersovereenkomst staat de uitdrukkelijke opdracht om crossmediaal met tv, radio en internet te werken. De vergelijking loopt wat mank, maar men kan dat enigszins vergelijken met de verrijkte inhoud: een radioprogramma kan men ook via het internet beluisteren. Digitale tv maakt hetzelfde mogelijk. We willen de VRT zeker niet de mogelijkheid ontnemen om dat te doen.

Het commerciële aspect is een andere zaak. Daar zijn algemene regels voor. Ik heb geen taak en bevoegdheid om ter zake op te treden. In het decreet zijn de contouren van die activiteiten vastgelegd. De gedelegeerd bestuurder ad interim heeft me gezegd dat hij eraan werkt. Het is de taak van het management om een kader uit werken en dat aan de raad van bestuur voor te leggen. Zo willen we in de toekomst en aantal fricties vermijden. Dat kader moet er komen. Ik heb de tekst van het decreet niet bij me, maar ik geloof dat dit kader gewoon aan de regering moet worden meegedeeld. Ik heb ter zake zeker niets te beslissen. Op een bepaald ogenblik zal ik er akte van nemen. Ook het parlement zal dat doen. De raad van bestuur neemt de beslissingen, in het belang van de vennootschap.

Als ik de heer Caron goed heb begrepen, dan plaatst hij vraagtekens bij het te commerciële karakter ervan.

De heer Bart Caron: Er is een tweespalt tussen de programmatorische autonomie die moet blijven bestaan enerzijds en de financiële aspecten anderzijds. Het woord ‘verrijkt’ is in deze context nogal dubbelzinnig. Het is dus nodig om een kader te creëren dat daarover duidelijkheid schept.

Minister Geert Bourgeois: De VRT zegt dat de ruilovereenkomst het wettelijke kader respecteert. Wij hebben nooit een inzicht in de specifieke voorwaarden van ruilovereenkomsten die trouwens voortdurend worden afgesloten. Vraag me dus niet om op elk van die ruilovereenkomsten in te gaan. Als we daarop zouden ingrijpen, zullen we de concurrentieverhoudingen verstoren, en dat mag niet. Ik kan de heer Caron dus enkel verwijzen naar het bestaande wettelijke kader, en ik meen dat u daaraan niets wilt wijzigen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over digitale televisie en de bescherming van de privacy

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op de Ramblasblog van Klara wordt momenteel een discussie gevoerd over de relatie tussen digitale televisie met bijhorende settopboxen enerzijds en de privacy anderzijds. De discussie is gelanceerd in een column van Chris Van Camp in het programma Ramblas. Ook in het klantenmagazine van de VAR gaat het daarover. De aanleiding van de column is het persbericht van de minister over de analoge switch-off. Analoge televisie via de ether wordt in Vlaanderen eind 2008 definitief stopgezet. De hele discussie gaat over de verhouding tussen digitale tv en de bijbehorende interactiviteit enerzijds en de bescherming van de privacy anderzijds.

Chris Van Camp schrijft in haar blogbrief aan de minister: "Heeft u zich al eens afgevraagd waarom er zo'n overmatige interesse bestaat voor een medium dat vandaag de kinderziekten doormaakt waar internet vijftien jaar geleden mee sukkelde? Namelijk dat de techniek het liet afweten – ik heb gisteren Belgacom TV gekeken en soms leek het op een diavoorstelling – en vooral dat er zo weinig gebruikers waren dat je quasi iedereen bij naam kende die op het world wide web zat.

Vandaag is internet wellicht het meest democratische, wijdverbreid toegankelijke medium. Daarvoor heeft het ook alles in zich. Het is mij nog steeds een raadsel waarom u zo weinig wonderen heeft verricht in deze sector. Met al die bandbreedte die daar ligt, genoeg voor iedereen, genoeg om op dvd-kwaliteit beeld door te sturen. Maar nee, alsof internet oud en versleten is, wordt nu gegoocheld met het nieuwe toverwoord: digitale televisie!

Je kan er op kijken, kopen en bankieren. Nu nog niet maar straks als ieder gezin zo'n settopbox heeft. Straks in 2008 wanneer er niets dan ruis over is voor wie zich nog niet bekeerde tot Belgacom of Telenet. Wie niet betaalt, niet ziet. Hopelijk is er dan nog internet voor de nomaden, de vrijbuiters en de armen.

Of wil men dat vergeten? Omdat het net zich niet zo makkelijk aan banden laat leggen? En omdat die digitale doos straks op onze tv nog een andere functie heeft. Wordt het niet zo'n zwarte doos van ons kijk-surf-koop-en-reactiegedrag? Brengt het de gemiddelde Vlaming niet feilloos in beeld voor marketeers, politici en elke belangengroep die het volk ook maar iets willen slijten? Wees gerust, het wordt een bron van onschatbare informatie, die de eigenaar van dat wondere systeem geen

windeieren zal leggen. Tja, hoe wis je je cookies in die box? Hoe voorkom je dat Big Brother in je bord zit te kijken? (...)

Waarom bekommert u zich voor het te laat is niet over een ethische code in verband met digitale televisie? (...) welk middel hebben wij (...) om de uitverkoop van onze privacy tegen te gaan?"

De problematiek die mevrouw Van Camp aankaart inzake de relatie tussen privacy en digitale televisie strekt zich uit over alle vormen van digitaal tv-aanbod, via glasvezel, koperdraad, satelliet of andere middelen. In het klantenmagazine van de VAR van eind 2005 lezen we het volgende. "De vraag is niet of we alles kunnen meten", zei Frederik Marain van het adviesbureau The Originals. 'Wel of we dat willen en moeten doen.' Voortaan zouden metingen via de settopbox verlopen. Technologisch wordt het mogelijk om kijkgedrag live en tot op de minuut nauwkeurig te peilen. Maar loont die investering? Operatoren, die als nieuwe spelers nu nog niet bij metingen betrokken zijn, zullen graag het concrete aantal kijkers van alle zenders in hun aanbod kennen. Zenders en adverteerders hebben dan weer andere interesses. Zo bekommeren adverteerders zich hoofdzakelijk om bereik en doelgroepen."

De heer Marain pleit zelf voor een gefaseerde aanpak. "Eerst meet je heel simpele zaken: aantal abonnees, settopboxen die aan staan, de traditionele kijkcijfers per zender en programma. In de tweede fase komen socio-demografische gegevens aan bod, en ten slotte interactie en 'granulaire' data." Het gaat dus over exact, eenvoudig zap- en klikgedrag van elke gebruiker. Het gaat over een belangrijke thematiek, want men kan veel in kaart brengen.

Ik wil u daarom graag de volgende vragen stellen. Is het zo dat de distributeurs van digitale televisiesignalen via de settopbox exacte gegevens over het kijk- en luistergedrag van de gebruiker kunnen verzamelen? Mogen zij dat? Zo ja, mogen zij deze gegevens al dan niet tegen betaling ter beschikking stellen van marketingbedrijven, onderzoeksbureaus, reclamebureaus, televisiezenders of de overheid? Is het toegelaten om op basis van deze gegevens de gebruikers gepersonaliseerde aanbiedingen en promoties aan te bieden, via post, e-mail of digitale tv zelf? Moet de kijker geen toestemming geven om zijn gegevens op te slaan en voor dergelijke doeleinden aan te wenden? Is het niet aangewezen een ethische code op te stellen over het gebruik van gegevens over het kijk- en luistergedrag?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ken mevrouw Van Camp niet. Maar ik heb wel genoten van haar column, en dan vooral van alle

predicaten die ze gebruikt om mij te definiëren. Ik denk dat ze me echt niet kent, en ze doet ook geen moeite om dat te doen. Ze schrijft dat ik 'schijnbaar onschadelijk' ben, en noemt me ook 'een levend anachronisme'. Zeker over dit thema kent ze me niet. Ik ben er nog altijd fier op dat ik de auteur ben van de wet op het bronnengeheim. Als volksvertegenwoordiger heb ik altijd vooraan gestaan in de strijd voor de rechten en de vrijheden in het algemeen en de bescherming van de privacy in het bijzonder. Ook vandaag blijf ik dat doen. Ik heb ook een wetsvoorstel geschreven om over te stappen van het opt-outsysteem naar het opt-insysteem. Dat voorstel is nadien door paars overgenomen. Ik kan u de tekst bezorgen.

De heer Caron loopt ook over het pad dat mevrouw Van Camp heeft bewandeld, zij het met minder talent: "Uw ventilatie over Geert Bourgeois heeft me aan het gniffelen gebracht, en daarvoor moet minister Bourgeois u echt heel dankbaar zijn. Want de in degelijkheid gebeitelde mediaminister bulkt niet van het humoristisch talent. Vandaar dat hij niet zo let op die cookies in zijn settopbox. Ik ben zeker dat hij er zelf geen heeft, of dat niet eens weet. Zijn vrouw misschien wel, maar dat wist hij nog niet, of hij wilde dat niet omdat hij neutraal wil zijn in de strijd tussen Telenet en Belgacom TV."

Ik vind dit allemaal niet echt geslaagd, want ik ben met deze problemen wel degelijk bezig. Al is het leuk om die ontboezemingen te kunnen lezen.

Het is goed dat mevrouw Van Camp dit onderwerp aansnijdt, want het verdient aandacht. Ik stoor me wel aan het feit dat zij en ook u het kind met het badwater weggooien. Dat laatste stoort me, en niet het feit dat er op de pianist wordt geschoten. Dat zou hetzelfde zijn als stellen dat de telefoon er nooit had mogen komen. In de beginjaren zaten immers ook alle operatoren in de centrales mee te luisteren.

Mevrouw Van Camp houdt een groot pleidooi voor de enorme internet- en breedbandmogelijkheden die nog voor ons openliggen. De privacyproblematiek op het internet is veel belangrijker dan bij de digitale televisie, al ontken ik ze niet want daar bestaat immers ook het probleem van de registratie, het mailverkeer, de ongewenste reclame of de cookies. Ik verwacht wel dat men zich met kennis van zaken over een problematiek uitlaat. Mevrouw Van Camp schrijft dit naar aanleiding van een regeringsbeslissing om uiterlijk eind 2008 de ether te digitaliseren. Ze stelt dat het hek nu van de dam is, het tijdperk van big brother er aankomt en het kijkgedrag van de mensen die digitaal kijken zal kunnen worden vastgelegd.

Ik wil op dit vlak even de puntjes op de i zetten. De auteur stelt dat de klassieke antenne zal verdwijnen. De antenne zal niet verdwijnen. Er zal inderdaad een

settopbox nodig zijn om digitaal televisie te kijken. Wie free-to-air kijkt naar digitale tv, dat zal helemaal niet kunnen worden vastgesteld. Die persoon koopt gewoon een settopbox, plukt hem in en kan free-to-air kijken. Wie een abonnement of een smartkaart voor een tiental kanalen neemt, bijvoorbeeld bij Belgacom, telenet of een andere distributeur, gaat een stap verder. De distributeur weet potentieel wel naar welke programma's de geabonneerde kan kijken, maar de vraag is of de distributeur ook weet naar welk programma men effectief kijkt. Dat is niet het geval, zoals die dat ook niet kan via de satelliet. Via de satelliet kan de distributeur van digitale televisie niet weten naar wel programma de heer Caron gisterenavond heeft gekeken om vervolgens te beslissen gerichte publiciteit naar hem door te sturen. Dat zal ook niet via de ether of de digitale televisie kunnen, tenzij men voor een extra pakket interactiviteit kiest en extra betaalt voor de terugweg. Interactiviteit kan ook via de coaxkabel of zelfs via de gsm. Voor het grootste deel van degenen die digitaal via de ether kijken zal deze registratiemogelijkheid echter niet bestaan.

Ik betreur dat die hele column wordt opgehangen aan een beslissing die echt nodig is. Ik betreur dat u zich samen met mevrouw Van Camp in het conservatieve kamp plaatst. U zegt dat u betreurt dat daarvoor betaald moet worden. Het gaat hier om een regeringsbeslissing in het belang van de kijker, mijnheer Caron. De kijker zal van zodra hij kan kijken tussen vier concurrenten kunnen kiezen. Dat is de beste methode om over de goedkoopste prijzen en het beste aanbod te beschikken. Hij zal kunnen kijken via de ouderwetse ether die we zullen digitaliseren. Tegen 2012 moet hij toch volledig gedigitaliseerd zijn. Hij zal kunnen kijken via satelliet. Voorts zal hij kunnen kijken met Belgacom en ten slotte kan hij kijken via de coaxkabel. De kijker wordt er dus beter van, maar ook de hele industrie en de technologische ontwikkeling die daarmee mogelijk worden gemaakt.

Voorts wil ik erop wijzen dat we niet voor de schokovergang hebben gekozen zoals dat in Nederland in de nacht van 10 op 11 december 2006 zal gebeuren waar in één nacht volledig wordt overgeschakeld. Wij zullen het proces begeleiden en sociaal omkaderen. Als er problemen opduiken zullen we nagaan welke mogelijke oplossingen bruikbaar zijn. Dat is al gebeurd bij het gedeeltelijk wegvallen van sommige analoge posten op de kabel. Zo heeft telenet toestellen op de markt gebracht die toelaten verder analoge te kijken. En in sommige probleemsituaties is er zelfs een financiële tegemoetkoming van 49 euro door het OCMW geregeld. Er komt dus sociale begeleiding en ik vind het jammer dat u de regeringsbeslissing op die manier bekritiseert. Via de satelliet is er geen probleem, via de ether evenmin tenzij je zelf voor een terugweg kiest. Als je via de telefoonlijn, een coaxkabel of een gsm

voor interactiviteit kiest, dan weet je wat de gevolgen zijn. Voor free-to-airkijken is er geen enkel probleem, met een betaalabonnement weet de distributeur naar welke programma's u potentieel kijkt en stelt er zich eventueel een privacyprobleem. Via de kabel en de telefoonlijn bestaat de mogelijkheid om gegevens over de gebruikers te verzamelen. Dat betekent nog niet dat in het huidige digitale televisielandschap aanbieders dat ook effectief doen.

Dergelijke verzameling van gegevens is toegelaten mits eerbiediging van de wettelijke bepalingen in verband met de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Belangrijk in dit verband zijn, ten eerste, de richtlijn 1995/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens. Ten tweede, de richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie, of de richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie. Ten derde, de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. Ten vierde, het koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

Deze wetgeving impliceert onder meer dat deze gegevens enkel mogen worden verzameld voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden. Ik refereer aan artikel 4 van de privacywet. Persoonsgegevens mogen slechts in welbepaalde gevallen verwerkt worden, onder meer wanneer de betrokkene daarvoor ondubbelzinnig zijn toestemming heeft verleend of wanneer de verwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is. Ofwel geef je dus ondubbelzinnig toestemming ofwel moet de verwerking noodzakelijk zijn. Voor factureringdoeleinden kan de gegevensverzameling bijvoorbeeld noodzakelijk zijn. Een klant die zich heeft ingeschreven op bepaalde themapakketten, mag en wil immers alleen maar voor die pakketten worden gefactureerd waarvoor hij zich effectief heeft ingeschreven.

Opgemerkt moet worden dat gegevens betreffende de keuze voor bepaalde betaaltelevisiekanalen of -films kunnen worden gekwalificeerd als 'gevoelige gegevens' in de zin van de artikelen 6 en 8 van de privacywet. Ik denk bijvoorbeeld aan gegevens met betrekking tot het seksuele leven. De verwerking van zulke gegevens is in principe verboden, en de uitzonderingen op dit verbod zijn zeer beperkt. Indien het gaat om een geautomatiseerde verwerking van gegevens, is volgens artikel 17 van de privacywet in principe een voorafgaande aangifte

vereist bij de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer. De wetgeving bevat uitzonderingen op deze aangifteplicht, ze moeten echter strikt worden geïnterpreteerd. De voorwaarden vermeld in de tweede alinea moeten vervuld zijn. Ik lees artikel 55, eerste alinea, van het koninklijk besluit over de privacy: "Met uitzondering van de paragrafen 4 en 8 zijn de bepalingen van artikel 17 van de wet niet van toepassing op verwerkingen van persoonsgegevens die uitsluitend betrekking hebben op het beheer van de klanten of leveranciers van de verantwoordelijke voor de verwerking."

Er bestaat dus een uitzondering voor klantenbeheer. De vraag is wat dat precies inhoudt. Uit mondeling contact met het secretariaat van de privacycommissie bleek dat bijvoorbeeld actieve profilering al meer is dan louter klantenbeheer. Vaak is het om alle discussie uit te sluiten toch aangewezen om dergelijke aangiften te doen. De privacycommissie heeft mij mondeling meegedeeld tot op vandaag geen specifieke klachten over digitale televisie te hebben ontvangen. Er zijn nog geen klanten die geabonneerd zijn bij een distributeur en geconfronteerd werden met ongewenste registratie van persoonsgegevens die later voor reclame werden gebruikt. Wel heeft de commissie het privacybeleid van de telecommunicatieoperatoren al doorgelicht en er kritiek op geformuleerd, onder meer met betrekking tot het correct informeren van klanten. In de praktijk zijn Belgacom en Telenet ook aanbieders van digitale televisie en dat is inderdaad een nieuwe fase.

Het ter beschikking stellen van gegevens over het kijkgedrag aan derde commerciële partijen, zoals marketingbedrijven of onderzoeksbureaus, is zeer delicaat gelet op artikel 5a van de privacywet. De privacywet laat dit alleen toe indien de consument daarvoor ondubbelzinnig zijn toestemming heeft gegeven, het is de toepassing van het opt-inprincipe. Ik heb dat ook altijd verdedigd. Ik kan pas reclame krijgen als ik vooraf toegestemd heb om ze toegestuurd te krijgen. Ik wens geen ongewenste reclame te ontvangen. Dit impliceert dat aan een aantal voorwaarden moet zijn voldaan. De consument moet bijvoorbeeld duidelijk op de hoogte gesteld worden van de categorieën van ontvangers, bedrijven of dienstverleners, aan wie zijn persoonlijke gegevens kunnen worden verstrekt, en van de doeleinden waarvoor dit gebeurt. Ik verwijz hier naar artikel 9, paragraaf 1. Dit wordt soms opgelost door een clause waarin gesteld wordt dat de consument de lijst van ontvangers kan inkijken op de zetel van de onderneming.

Artikel 4, paragraaf 1, 2, van de privacywet stelt dat de gegevens enkel voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden mogen worden verkregen en dat zij niet mogen worden verwerkt op een wijze die, rekening houdend met de redelijke

verwachtingen van de betrokkene en de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen, onverenigbaar is met die doeleinden. Men noemt dit de vereiste van verenigbaar gebruik: klanten van Telenet verwachten bijvoorbeeld niet dat zij als gevolg daarvan worden geconfronteerd met reclame voor games of magazines.

Niet alle aanbieders stellen gegevens over het kijkgedrag ter beschikking van derden. Indien zij dit wel doen of zouden doen, moet dit gebeuren met respect voor de toepasselijke wettelijke bepalingen in verband met de privacy. Het is niet uitgesloten dat abonneegegevens worden gebruikt door de aanbieder van digitale televisie voor gepersonaliseerde aanbiedingen en promoties. Ook hier geldt weer dat niet alle aanbieders dit ook effectief doen, maar als het gebeurt moeten de wettelijke bepalingen betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer gerespecteerd worden.

Dezelfde regels gelden trouwens ook voor aanbieders van internettoegang die abonneegegevens wensen te gebruiken. De algemene regel inzake het gebruik van gegevens voor direct marketing is dat de betrokkene de mogelijkheid moet hebben om zich hiertegen te verzetten. Dit is het zogenaamde opt-outprincipe. Ik refereer hier aan artikel 12 van de privacywet. Dat betekent volgens artikel 34 van het koninklijk besluit inzake de privacy dat op het door de klant in te vullen formulier een verzetmogelijkheid moet worden ingeschreven en dat de klant correct moet worden geïnformeerd. Ik verwijs hiervoor naar artikel 9 van de privacywet.

Indien er een onevenwicht bestaat tussen het belang van de verwerker en dat van de klant, kan artikel 5f niet worden ingeroepen omdat de klant bijvoorbeeld niet correct is geïnformeerd, en dan is volgens artikel 5a de ondubbelzinnige toestemming van de consument nodig.

De huidige wetgeving over de bescherming van de persoonlijke levenssfeer is zeer omvattend en complex. Het lijkt me in de eerste plaats aangewezen dat de bestaande regelgeving correct wordt toegepast op digitale televisie. Ik ga daarover met toepassing van artikel 29 van de Privacywet een advies vragen aan de Commissie ter Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer. Het is belangrijk dat ik daarover een advies krijg. In artikel 29 van de wet staat uitdrukkelijk dat aan de commissie kan worden gevraagd daarover advies te uit te brengen. Ik ben van plan dat te doen.

Daarnaast kan een specifieke gedragscode voor de toepassing van de privacywetgeving in de sector van de digitale televisie zeker een toegevoegde waarde hebben als complementair normatief instrument. Artikel 44 van de Privacywet voorziet trouwens in deze mogelijkheid. Er bestaan goede precedents van dergelijke gedragscodes. Zo heeft bijvoorbeeld de vereniging voor direct marketing zichzelf een privacygedragscode opgelegd.

Over de wenselijkheid van een 'ethische code' – in mijn ogen eerder een gedragscode – over de omgang met kijk- en luistergegevens zijn de meningen van de aanbieders van digitale televisiesignalen verdeeld. Ik heb hen daarover aangesproken. Sommige aanbieders, zoals Indi, zouden zulke code nuttig vinden. Andere, zoals Belgacom, Telenet, TV Vlaanderen, vinden zulke code niet nodig. Deze laatste vinden dat de huidige privacywetgeving reeds voldoende garanties biedt.

Zoals ik daarnet heb gezegd, ben ik wel van plan een advies te vragen aan de privacycommissie over deze belangrijke problematiek. Die mag echter helemaal niet gelinkt worden aan de digitalisering van de ether. Uitgerekend daar is er geen probleem, tenzij er sprake is van tweerichtingsverkeer. Dat is echter verre toekomstmuziek.

Dat mag er in elk geval niet toe leiden dat we de technologische evoluties en evoluties in de digitalisering zullen stopzetten. De digitalisering is inderdaad de toekomst. We worden geconfronteerd met een problematiek die bepaalde mogelijkheden biedt. Dat geldt echter ook voor het telefoonverkeer, het gsm-verkeer, en nog veel meer bij het internetverkeer.

Er is een wetgeving. Aan de hand van het advies zullen we nagaan of er gaten zijn in de wetgeving, of er al dan niet aanleiding kan zijn om strengere regels op te stellen. Mogelijk vragen we aan de sector een gedragscode op te stellen of de klanten op een betere, correctere manier te informeren.

Persoonlijk heb ik er nogal wat moeite met een wijze van opzoeken, waarbij wordt gesteld dat als iets wordt onderschreven, men ook aan de voorwaarden, die men geacht wordt na te kijken, gebonden is. We weten dat de meeste mensen dat niet doen. Wellicht is er een en ander voor verbetering vatbaar. Ik zal het advies van de privacycommissie vragen en zien wat ze daarover zegt.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Uw antwoord bestaat uit twee delen. Als u mij in het conservatieve kamp wilt indelen, hebt u het dan over de digitale switch-off of over de vraag om de privacy? Ik neem aan dat het dan om het eerste gaat.

Ik kan u wel zeggen dat ik niets heb tegen de digitale switch-off of de technologische verbeteringen die mogelijk worden gemaakt en die zo snel mogelijk worden geïmplementeerd. Ik ben echter wel bekommerd om de 60.000 Vlamingen die vandaag met een klassieke antenne naar analoge televisie kijken. Zij zullen hun gedrag moeten veranderen en een kost betalen. Dat is niet altijd het publiek dat zeer intens naar de televisie kijkt.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Caron, u moet wel correct zijn. U schrijft dat u vooral ongerust bent dat zoveel mensen op kosten worden gejaagd, mensen die niet meteen 30 zenders willen. Ze moeten echter geen 30 zenders nemen. Wat mij betreft, zal de VRT free-to-air zijn. Of we de omschakeling nu in 2008, in 2009 of in 2012 doorvoeren, ze zullen een settopbox moeten kopen. Die evolutie is onomkeerbaar.

Die settopbox kost bij ons inderdaad nog 70 euro. In Spanje kost ze al minder dan 50 euro. De kostprijs ervan zal telkens weer dalen.

Het sociaal profiel van die kijkers is ook niet eenduidig. Er zijn mensen die een antenne op het dak hebben omdat er geen kabel ligt. Een klein percentage van de mensen beschikt niet over een kabel omdat ze op een zeer afgelegen plaats wonen. Er zijn ook heel wat kijkers met een tweede tv-toestel in hun woonst of in hun tweede verblijf.

Er zullen een beperkt aantal sociale kijkers zijn. Die zullen trouwens veel meer via de kabel televisie kijken dan via de antenne. Daarom heeft de regering beslist dat de omschakeling niet abrupt zal gebeuren. We zullen werken aan een kader en zorgen voor begeleiding.

Zeggen dat Bourgeois plots de knop omdraait, daar ben ik het niet mee eens. Het gaat om een regeringsbeslissing. We zullen de zaak op een verstandige manier aanpakken. We mogen vooral niet de boodschap geven dat de verandering te vroeg, te abrupt gebeurt. Ik vind het een goede zaak. De consument zal er beter van worden. Hij zal een steeds goedkoper aanbod krijgen. Nu al is er concurrentie tussen de satelliet en de andere distributeurs. Via de ether zullen er nog goedkopere pakketten verkrijgbaar zijn. Daar ben ik van overtuigd. Niemand zal verplicht worden een pakket te kopen. De VRT wordt free-to-air aangeboden.

U zou kunnen zeggen dat in 2012 het toestel nog enkele centen goedkoper zal zijn. Dat kan. Als we tot dan wachten, zullen we heel wat kansen missen.

Ik herhaal dat we voor een omkadering zullen zorgen. Men moet ook beslissingen durven nemen.

De heer Bart Caron: Dat is dan prima. Dank u wel. Laten we de discussie daarover afsluiten.

Het tweede deel van het antwoord zal ik zeker nog eens nalezen. De wet op de privacy is zeer complex. Ik dank u voor het zeer uitgebreid en doorwrocht antwoord.

Ik ben ook blij dat u met betrekking tot de toepassing van artikel 29 van de Privacywet effectief aan de commissie een advies zult vragen. Voor mij hoeft niet echt een gedrags- of ethische code te worden opgesteld. Ik deel uw bekommernis inzake de privacy.

Overigens denk ik dat mevrouw Van Camp het in haar stuk helemaal verkeerd voor heeft als ze stelt dat het internet het paradijs is, waar de persoonlijke levenssfeer beschermd wordt. Met een dubbelzinnige boutade heb ik er wat mee gelachen. Internet is immers een medium dat door zijn mondiaal karakter de zaken open trekt. Soms betreur ik dat. Ik geef het internet echter zeker niet op.

Ik dank u voor de inspanningen die u op dit vlak zult leveren.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb met aandacht de discussie gevolgd. Ik zou minister Bourgeois en de collega's willen wijzen op een technische verwarring die hier wordt gecreëerd. Ik begrijp voor een deel de bekommernis over de privacy en het vergaren van gegevens. Ik denk dat dit probleem kan worden getoetst aan de Privacywet.

Een tijd geleden, in 1995, toen de dieren nog spraken, was er al Canal+, een betaalzender met analoge distributie via een analoge kabel en een box. Ik heb het nu niet over de tweede generatie van Canal+, waarvoor een chipkaart nodig was.

Die box had in die tijd een identificatiecode. Het tweerichtingsverkeer van Canal+ was toen al bekend. De zender pakte er enkel niet mee uit. Ze deed dat bewust. Dat was in het analoge tijdperk.

Het is niet correct dat men pas bij het intekenen op de interactiviteit – het tweerichtingsverkeer – inzage heeft in de box. Dat is manifest onjuist.

Telenet en Belgacom zullen dat niet ruim onder de aandacht brengen. Ik zeg niet dat ze daar iets mee doen. Een en ander valt onder de noemer 'maintenance'. Als er iets mis is met de box, ongeacht het feit of hij geactiveerd is of niet, kunnen ze rechtstreeks van op de telefoondesck zien over welke box het gaat. Ik heb het zelf meegemaakt. Ik heb het toestel geïnstalleerd op het moment dat er problemen waren.

Ze hebben toegang tot de box, tot de chip die er in zit, tot de eprom. Ik zeg niet dat ze er iets mee doen. Ze kunnen er iets mee doen. Ze zouden dat ook graag willen. Want dan ontstaat er een situatie van one-to-onemarketing op digitale televisie. Ik heb het nu enkel over de digitale infrastructuur.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Ik geef het mee voor wat het waard is: twee boeken van Dan Brown gaan over dit probleem. Afgezien van de plot die hij heeft bedacht,

steunt hij zich op correcte informatie. 'De Delta Deceptie' gaat over hoe de Amerikaanse inlichtingendiensten alles wat door de ether gaat, opvangen. Ik geloof wel dat de wetgeving zal worden aangepast, maar iedereen moet weten dat wie een aantal websites bezoekt of in e-mails bepaalde woorden gebruikt, op een Amerikaanse zwarte lijst terecht komt. Als zij dat kunnen, dan kunnen anderen dat wellicht ook. Ik geloof niet in complottheorieën, maar het is duidelijk dat alles wat in de ether terecht komt, wordt bewaard en geanalyseerd. Misschien gaan ook bedrijven met die informatie wat aanvangen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: De heer Verstrepen heeft iets toegevoegd wat me geruststelt. Ik wil nogmaals beklemtonen dat niet kan worden geregistreerd wie via satelliet kijkt en wie dat digitaal, via de ether doet. Interactiviteit is niet nodig om het consumentengedrag via Belgacom, Telenet en Indi te registreren. Dat is juist. Ik heb het probleem echter uitdrukkelijk geschetst in zijn context. Men kan niet stellen dat vanaf 2008 Big Brother de Vlaamse huiskamers zou binnendringen omdat 60.000 mensen naar digitale tv moeten overstappen. Mevrouw Van Camp doet dat. We zijn het erover eens wat er via de ether mogelijk is, en wat niet.

Wat de heer Stassen hier opmerkt, is nog een andere zaak. Ik denk niet dat de inlichtingendiensten zich zullen interesseren voor het kijkgedrag van de mensen. Alles is natuurlijk mogelijk, maar dat is toch onwaarschijnlijk. In elk geval is het zo dat de bekommernissen die hier werden geuit eigenlijk al door de wetgeving op de privacy worden weggenomen. We moeten wel onderzoeken of er verbetering nodig is. Hier gaat het over het registreren van het kijken naar digitale tv, en dan vooral over het gebruik van die informatie door derden. Dat probleem is door mevrouw Van Camp terecht aangekaart, weze het dat ze dat in de verkeerde context heeft geplaatst.

Verder is het zo dat hierover nog geen klachten bij de Privacycommissie zijn binnengelopen. Die commissie heeft daarover nog geen advies geformuleerd. Het zou goed zijn als in een advies de burger met een klacht meer verneemt over de ongewenste effecten van digitale tv.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Dit is een discussie die weken of maanden debat vereist. Ik vrees dat weinig mensen weten wat de risico's van digitale tv zijn. Telenet en Belgacom zullen niet vertellen wie er toezicht houdt op de databases en de uitbouw ervan. Zolang er geen klacht is, zullen we dat niet weten. Misschien moet er een bewustmakingscampagne worden opgezet.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Telenet en Belgacom moeten de privacywetgeving naleven. De Privacycommissie heeft al eens gezegd dat de telecomdistributeurs de burgers veel beter moeten informeren. Die distributeurs zijn ondertussen tv-distributeurs geworden. Ik loop niet op de feiten vooruit, maar het zou kunnen dat de Privacycommissie zegt dat er nood is aan betere informatie voor de kijker, aan een verfijning van de wetgeving en aan een advies over wat kan en niet kan. In elk geval evolueert dit probleem mee met de technologische ontwikkelingen, en dat probleem is voor internetgebruik veel groter dan voor digitale tv.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
